

На случай російської побіди, чекає український нарід тяжка і кровава боротьба, нечувані переслідованя і насильства... Одним словом Росія несе з собою для наших Братів одинокі свої знамена, якими суть: кнут, нагайка і тюрма. — Царські маніфести, видані з початком війни до Поляків, а навіть Жидів, — говорять самі за себе, а говорять, що “царська ласка” існує для всіх, — **нема єї і не буде лише для Українців...**

На случай російської побіди, — одинокою надією, яку ми можемо в своїх серцях леліяти, є та, — що могутча Англія і Франція, котрих спільний ворог злучив разом з Росією, — промовить своє слово в нашій обороні, як се вона промовила в обороні Поляків та слабої Бельгії... Однак о се мусимо постаратись ми самі — американські, а головно канадійські Українці...

Наші-ж Брати, Українці в Галичині і Буковині, знаючи добре, що їх чекає під московським панованєм — виступили зі всею силою до борби з Москалями за свою волю — за волю України.

В Галичині утворилась “Головна Українська Рада”, на рос. Україні знов “Союз Освободження України” — а ціль їх одна: **Вибороти волю для України!** — Перебуваючи, на разі, у Відни, організують українські полки та накликають до повстаня і до борби з відвічним гнобителем і ворогом України — а їх поклик находить відгук в кождім українським серци! Одні спішать, щоб віддати своє життя, а другі віддають своє майно за волю і добро Вітчизни!...

А що Ти, Брате, жертвуєш для України?